

1981. December 17.-én születtem Budapesten. A rendszerváltozás környékén költöztem családommal Csepelre, és azóta is itt élek. Verseket, és egyáltalán saját önszántamból írni – mi több olvasni, csak a szakközépiskola első évében kezdtem el. Szerintem azt még a nálamnál tehetségesebb, okosabb és szakavatottabbak sem tudnák pontosan megfogalmazni, hogy milyen különleges, nálamnál feltétlenül magasabb rendű erők vezérek az első művem megírásakor, hogy miféle varázslat vezetett kézen fogva. De én nem ellenkeztem egy percig sem, és a világ legtermészetesebb módján, megadtam magam és követtem a rendkívüli áramlatot. Ki szerettem volna fejezni a legjobb érzéseimet, és gondolataimat, de az ehhez megfelelő formát még sokáig kerestem. Eleinte véget nem érő, vers-prózákat írtam, Walt Whitman és a többi beat-költők varázslatában.

A Fedél Nélkül állandó „külsős” szerzőjének vallhatom magam, ahogy a Kis Lant folyóirat oszlopos tagjának is. A Magyar Elektronikus Könyvtár oldalán több „kötetem” fellelhető, letölthető, és olvasható.

Eddig két komoly(abb) elismerést vallhatok a magaménak: 2010-ben a NapSziget Alapítvány az Év Lírai alkotása oklevéllel, és díjjal tüntettek ki, illetve idén, a Napút folyóirat tematikus haiku pályázatának a zsűri különdíjjal jutalmazott.

Folyóiratok és antológiák, melyekben volt szerencsém szerepelni: NapSziget, Polisz, Napút, Holmi, Kis Lant, Bárka, Árgus, Kilincs, Magyar Jövő, Helikon, Kláris, Illetve: Szárnypróbálgatók, Nyitott Ablak, Poet évkönyv, Felperzselt havak, Üzenetek, vallomások, strófák: 2009, 2010, 2011, Az én mesém, Az Irodalmi rádió két antológiájában: IrodalMATT a magyarnak, A gondolatok értéke, és nem utolsó sorban: a Holnap Magazin Szél szárnyán, illetve az Évszakok c. kiadványában.

Eddig két kötetem jelent meg:
Gyűjtősnak lenni, versek 2007
Valóra bűvölő áhítat, versek 2012

Elmélkedés Móritz Mátyás költészetéről

Móritz Mátyás már nem kezdő költő. Verseibe sokszor beleszővi a kedvenc nagy elődök gondolatait, és tovább erősíti kinyilatkoztatásuk erejét. Mestereit nagyra becsüli, és siratja az egyre hamvadó költészetet, az igaz szavakat, melyek az életünk értelmét hitelesítik. Írja: „annyi a vers, mint sétálóutcákon az ember”, de azt is tudja, hogy „a dicsőség a szóé”. Minőségi költészetet művel. Az elődök nyomában járva írja sokszor hosszúira kimunkált verseit, az ősi magyar versoszlopot építve. Vannak, akik nem az oszlopot építik, hanem az ősi versoszlop mellé akarnak másikat építeni, hogy azt fölülmúlják, de ők úgy járnak, mint a Bábeltorony építők: összezavarodik a nyelvük. Mostanság sokan kísérleteznek ezzel... Nem lehet néhány tíz év alatt évszázadok növekményeit túlhaladni, okoskodással fölülírni. A Torz áradat c. versében szólal fel ellenük. Az igazi költészet testes és tömör, mint a jó bor, az egészen átmelegíti az embert. Az illata, az íze, bársonyos színének napsugárzása különleges élményt nyújt. Móritz Mátyás tudja ezt, és a Ki őriz mit című nagy versében sorolja fel a lelkünkbe ívódott fények, árnyékok, keserűségek, és kegyetlenségek foltjait. Szivárvány Csepel felett c. ciklusban édesanyjához ír himnuszokat, de mindegyikben, a méltatlankodóban is, mérhetetlen szeretet sugárzik szavaiból. Isten, haza c. versében a szerelmet is csak a hazával együtt éli át. A család, a haza, az Isten tiszta források költészetében. A Valóra bűvölő áhítat című kis könyv valódi és eredeti verseket bűvöl nagy lírai erővel. ND.